

Sygnatura akt IV P 1057/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 21-02-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Łukasz Dajnowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11-02-2013r. we W.

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko Handlowej Spółdzielni (...) we W.

o nagrodę jubileuszową

I. powództwo oddała

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 sierpnia 2012r. (data prezentaty) powód T. D. domagał się zasądzenia od strony pozwanej – Handlowej Spółdzielni (...) we W. kwoty 11.100zł brutto, wraz z należnymi odsetkami ustawowymi, tytułem nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy.

W uzasadnieniu żądania podał, że był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od dnia 05 listopada 1974r. do dnia 29 lutego 2012r. jak również, iż zgodnie z obowiązującym regulaminem wynagradzania otrzymywał nagrody jubileuszowe w tym w roku 2005 za 35 lat pracy. Wskazał, że w związku z upływem 40 lat pracy, w dniu 15 lutego 2012r., zwrócił się do pozwanej z wnioskiem o wypłatę wynagrodzenia za 40 lat pracy jednak strona pozwana odmówiła wypłaty nagrody argumentując, że nie przepracował w spółdzielni okresu 5 lat, który to okres upoważnia do przyznania nagrody. Wskazując na powyższe powód zarzucił, że stanowisko pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie gdyż w pozwanej spółdzielni przepracował wiele lat zaś twierdzenie, że po przerwie w pracy u pozwanej spółdzielni, która trwała 2 dni musi ponownie przepracować 5 lat jest sprzeczne z jakimikolwiek zasadami.

Nakazem zapłaty z dnia 24 września 2012r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazał pozwanej

Handlowej Spółdzielni (...) we W. zapłacić powodowi kwotę 11.100 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lutego 2010r. do dnia zapłaty oraz na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia) kwotę 139 zł tytułem opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony z mocy ustawy, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu albo wnieść w tym terminie sprzeciw.

Odpis nakazu zapłaty doręczono pozwanej spółdzielni wraz z odpisem pozwu i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia sprzeciwu w dniu 02.10.2012r. (k.21)

W dniu 15.10.2012r. strona pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Przyznając fakt, iż strony postępowania łączył w okresie od dnia 24 kwietnia 1979r. do dnia 31 sierpnia 2008r. a następnie od dnia

03 września 2008r. do dnia 29 lutego 2012r. stosunek pracy zarzuciła, że żądanie pozwu jest nieuzasadnione tak co do zasady jak i co do wysokości. Podniosła, iż wprawdzie zgodnie

z § 13 obowiązującego u strony pozwanej od dnia 01 października 1990r. Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, zmienionego protokołem dodatkowym nr 1 z dnia 12 września 1995r., pracownikom spółdzielni przysługuje nagroda jubileuszowa jednak podstawę jej obliczenia stanowi wynagrodzenie obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy w dniu nabycia prawa do nagrody zaś zliczanie okresów pracy i innych okresów do zatrudnienia uzasadniającego nabycie prawa do nagrody jubileuszowej następuje na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów, przy czym dodatkowym warunkiem uprawniającym do nabycia nagrody jest przepracowanie u strony pozwanej co najmniej 5 lat. Wskazując na powyższe zarzuciła, że wprawdzie bezspornym jest, że powód spełnił drugi z w/w warunków bowiem legitymuje się pięcioma latami pracy u strony pozwanej, jednak staż pracy powoda nie uprawnia go do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy bowiem udokumentowany staż pracy powoda wynosił na dzień rozwiązania umowy o pracę, tj., na dzień 29 lutego 2012r. 39 lat,

5 miesięcy i 26 dni. Podkreśliła, iż na dzień uzyskania przez powoda prawa do emerytury,

tj. na dzień 01 września 2008r. powód posiadał udokumentowany staż pracy wynoszący

35 lat, 11 miesięcy i 27 dni i dalej, iż w decyzji dotyczącej przyznania powodowi prawa do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy omyłkowo uwzględniła cztery okresy, których powód w żaden sposób nie udokumentował, tj. w okresie zatrudnienia: od dnia 01.11.1969r. do dnia 30.11.1969r. w Zakładzie (...), od dnia 01.06.1970r. do dnia 30.11.1970r. w Zakładzie (...), od dnia 01.04.1971r. do dnia 15.12.1971r. w Zakładzie (...) oraz dnia 01.04.1972r. do dnia 13.08.1972r. w Zakładzie (...), które łącznie wynoszą około 1 roku i 8 miesięcy. Argumentowała dalej, że w decyzji dotyczącej przyznania nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy pozwana nieprawidłowo także naliczyła powodowi okres służby wojskowej gdyż powód drugą służbę wojskową odbył od dnia 21.06.1968r. do dnia 16.11.1968r. nie zaś jak przyjęto w w/w decyzji do dnia 16.11.1969r. co ostatecznie skutkowało doliczeniem powodowi do stażu dodatkowego okresu 1 roku. Nadto podała, że zgodnie z obowiązującym w dacie wejścia w życie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1989r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania do okresu pracy uprawniającego do nagrody nie wlicza się okresów zatrudniania zakończonych po wyzwoleniu rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy. Wskazując na powyższe zarzuciła, że w przypadku powoda do okresu zatrudnienia nie podlega zaliczeniu okres zatrudnienia od dnia 20.06.1969r. do 26.07.1969r. w Fabryce (...) W. z uwagi na fakt, że stosunek pracy wygasł na skutek porzucenia pracy przez powoda. Nadto pozwana spółdzielnia zarzuciła, iż

w przypadku kontynuacji zatrudnienia powód osiągnąłby okres 40 lat zatrudnienia

w październiku 2012r. a z uwagi na fakt, że od dnia 01.12.2010r. był zatrudniony w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem w wysokości 925zł brutto wysokość nagrody jubileuszowej wynosiłaby 5.550 zł brutto. Argumentowała dalej, że skoro powód nie nabył prawa do nagrody jubileuszowej w dniu 18.02.2010r. jego roszczenie o wypłatę nagrody nie stało się w tym dniu wymagalne w związku z czym żądanie zasądzenia odsetek od wskazanego dnia jest nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana – Handlowa Spółdzielnia (...) we W. na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzi działalność w zakresie wynajmu i zarządzania nieruchomościami własnymi lub dzierżawionymi oraz pozostałej sprzedaży hurtowej niewyspecjalizowanej.

Dowód: - odpis z KRS nr (...), k. 35-41

Zgodnie z obowiązującym u strony pozwanej Zakładowym Układem Zbiorowym Pracy, w brzmieniu nadanym porozumieniem zawartym w dniu 1 listopada 1990r., wpisanym do rejestru układów w dniu 29.09.1995r. pod numerem (...), pracownikom spółdzielni przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej w wysokości:

- po 15 latach pracy – 150% podstawy wymiaru,
- po 20 latach pracy – 200% podstawy wymiaru,
- po 25 latach pracy – 300% podstawy wymiaru,
- po 30 latach pracy – 400% podstawy wymiaru,
- po 35 latach pracy – 500% podstawy wymiaru,
- po 40 latach pracy – 600% podstawy wymiaru,
- po 45 latach pracy – 700% podstawy wymiaru,
- po 50 latach pracy – 800% podstawy wymiaru.

Podstawę obliczania nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy w dniu nabycia prawa do nagrody.

Obliczanie okresów pracy i innych okresów do zatrudnienia uzasadniającego nabycie prawa do nagrody jubileuszowej następuje na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów. (§ 13 pkt 1, 2 i 3 Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy).

Protokołem dodatkowym Nr 1 z dnia 12 września 1995r. wprowadzano zmianę w zakresie § 13 Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy poprzez wprowadzenie regulacji (punktu 4) zgodnie z którą warunkiem uprawniającym do nabycia nagrody jubileuszowej jest przepracowanie w spółdzielni co najmniej 5 lat.

Dowód: - (...) wraz z protokołami dodatkowymi, k. 46-76

- przesłuchanie w charakterze pozwanego R. Z., k. 118-118v.

Powód był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od dnia 24 kwietnia 1979r. do dnia 31 sierpnia 2008r. (łącznie: 29 lat, 4 miesiące i 7 dni), a następnie w okresie od dnia 03 września 2008r. do dnia 29 lutego 2012r. (łącznie 3 lata, 5 miesięcy i 28 dni), przy czym w okresie od dnia 01 grudnia 2010r. do dnia 29 lutego 2012r. powód był zatrudniony w wymiarze 1/2 etatu. Każda z umów rozwiązana została za wypowiedzeniem, w pierwszym przypadku przez pracownika, w drugim przez pracodawcę.

W okresie od dnia 21 marca 1968 r. do dnia 01 czerwca 1968 r. powód był zatrudniony w Fabryce (...) we W.. Łączny okres zatrudnienia wynosił 2 miesiące i 12 dni. Stosunek pracy ustał na skutek wypowiedzenia przez pracownika.

W okresie od dnia 24 sierpnia 1972r. do dnia 02 listopada 1974r. powód był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...). Łączny okres zatrudnienia wynosił 2 lata, 2 miesiące i 10 dni. Stosunek pracy został rozwiązany na wniosek pracownika.

W okresie od dnia 05 listopada 1974r. do dnia 31 grudnia 1975r. powód był zatrudniony w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...). Łączny okres zatrudnienia wynosił 1 rok, 1 miesiąc i 26 dni. Stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia zakładów pracy.

W okresie od dnia 01 stycznia 1976r. do dnia 17 listopada 1976r. powód był zatrudniony w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...). Łączny okres zatrudnienia wynosił 10 miesięcy i 17 dni. Stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia zakładów pracy.

W okresie od dnia 19 listopada 1976r. do dnia 01 kwietnia 1977r. powód był zatrudniony w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...). Łączny okres zatrudnienia wynosił 4 miesiące i 13 dni. Stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia zakładów pracy.

W okresie od dnia 02 kwietnia 1977r. do dnia 08 maja 1978r. powód był zatrudniony w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Rolniczych (...) Zakładzie (...). Łączny okres zatrudnienia wynosił 1 rok, 1 miesiąc i 7 dni. Stosunek pracy został rozwiązany na zasadzie porozumienia stron.

W okresie od dnia 18 sierpnia 1967r. do dnia 16 listopada 1967r. i następnie od dnia 21 czerwca 1968r. do dnia 16 listopada 1968r. powód pełnił zasadniczą służbę wojskową. Łączny okres służby wynosił 7 miesięcy i 26 dni.

Łączny staż pracy w wymienionych okresach zatrudnienia oraz okres pełnienia służby wojskowej wynosił na dzień 29 lutego 2012r. - 39 lata, 4 miesiące i 26 dni.

Dowód: - akta osobowe powoda

- świadectwa pracy, k. 42-45 oraz k. 83-93

- książeczka wojskowa, k. 77-83

- przesłuchanie powoda, k. 117v.-118

W okresie od dnia 20 czerwca 1969 r. do dnia 26 lipca 1969r. powód był zatrudniony

w Fabryce (...) we W.. Stosunek pracy wygasł z uwagi na porzucenie pracy.

Dowód: - akta osobowe powoda

- świadectwo pracy, k. 85-86

- przesłuchanie powoda, k. 117v.-118

W okresie od dnia 01 listopada 1969r. do dnia 30 listopada 1969r. powód wykonywał pracę dla C. Z. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) we W.. W okresie od dnia 01 czerwca 1970r. do dnia 30 listopada 1970r. powód był zatrudniony u S. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w G.. Następnie w okresie od dnia 01 kwietnia 1971r. do dnia 15 grudnia 1971r. i od dnia 01 kwietnia 1972r. do dnia 13 sierpnia 1972r. powód był zatrudniony u I. K. prowadzącego działalność pod firmą Zakład (...) we W..

Powód nie przedłożył pozwanemu pracodawcy świadectw pracy potwierdzających zatrudnienie w w/w okresach u prywatnych przedsiębiorców. Powód nie posiada świadectw potwierdzających zatrudnienie w w/w okresach pracy.

Okresy te ustalone zostały, przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, jako okresy zatrudnienia powoda na podstawie ewidencji odprowadzanych przez płatników składek

z tytułu ubezpieczenia społecznego. Powód nie rozwiązywał umów o pracę zawartych

z C. Z., S. S. (2) i I. K. w formie pisemnej, nie składał oświadczeń o rozwiązaniu tych umów (ich wypowiedzeniu) jak również nie otrzymał oświadczeń pracodawców o ich rozwiązaniu, nie nastąpiło rozwiązanie umów na zasadzie porozumienia stron. Powód zakończył świadczenie pracy na rzecz C. Z., S. S. (2) i I. K. w ten sposób, że nie stawiał się u nich do pracy.

Dowód: - pismo ZUS z dnia 13.08.2012r., k. 107

- zeznania świadka M. K., k. 103v.-104v.

- przesłuchanie powoda, k. 117v.-118

- przesłuchanie w charakterze pozwanego R. Z., k. 118-118v.

W okresie zatrudnienia powoda u strony pozwanej powodowi wypłacono nagrodę jubileuszową za 25 lat pracy, za 30 lat pracy i za 35 lat pracy.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody jubileuszowej za 25 lat pracy nie uwzględniono okresów zatrudnienia powoda u prywatnych przedsiębiorców, tj. u C. Z., S. S. (2) i I. K..

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody jubileuszowej za 30 lat pracy uwzględniono okresy zatrudnienia powoda u prywatnych przedsiębiorców, tj. u C. Z., S. S. (2) i I. K..

W okresie zatrudnienia, stanowiącym podstawę wypłacenia powodowi nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy, uwzględniono okres służby wojskowej: od 18.08.1967r. do 16.11.1967r. i od 21.06.1968r. do 16.11.1969r. oraz okresy zatrudnienia u prywatnych przedsiębiorców, tj. u C. Z., S. S. (2) i I. K.. Ustalając okres pełnienia służby wojskowej niewłaściwie ustalono czas jej trwania na skutek dokonania błędnego odczytu zapisów z książeczki wojskowej.

Wypłata nagród jubileuszowych dla powoda następowała na podstawie danych zawartych w informatycznym systemie kadrowym. Po złożeniu przez powoda wniosku o wypłatę nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy pracownik zajmujący się sprawami kadrowymi, M. K. (2), dokonała weryfikacji danych zawartych w systemie kadrowym, odnosząc je do dokumentacji akt osobowych powoda, i ustalając nieprawidłowości w zakresie ustalenia stażu pracy powoda poprzez błędne doliczenie okresu jednego roku służby wojskowej oraz okresów zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które nie były potwierdzone świadectwami pracy.

Przy ustalaniu okresów zatrudnienia uprawniających do przyznania nagrody jubileuszowej nie zaliczano powodowi okresów zatrudnienia w przypadku, gdy stosunek pracy ustał na skutek porzucenia pracy.

Dowód: - akta osobowe powoda

- decyzja z dnia 18.12.2005r.

- zeznania świadka M. K., k. 103v.-104v.

- przesłuchanie w charakterze pozwanego R. Z., k. 118-118v.

Pismem z dnia 15 lutego 2012r., złożonym pracodawcy w dniu 17.02.2012r., powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłacenie mu nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy, przypadającej na rok 2010r.

W odpowiedzi na wniosek powoda strona pozwana poinformowała powoda w dniu 29 lutego 2012r., iż zgodnie z § 13 pkt 4 Zakładowego Układu Zbiorowego warunkiem uprawniającym do nabycia nagrody jubileuszowej jest przepracowanie co najmniej 5 lat, zaś umowa o pracę z powodem zawarta została w dniu 03 września 2008r.

Wobec braku wypłaty nagrody jubileuszowej, pismem z dnia 10 maja 2012r., powód wezwał stronę pozwaną ponownie do wypłaty nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy oznaczając, iż spełnienie świadczenia ma nastąpić w terminie jednego miesiąca.

Dowód: - pismo z dnia 15.02.2012r., k. 5

- pismo z dnia 29.02.2012r., k. 7

- pismo z dnia 10.05.2012r., k. 6

- przesłuchanie powoda, k. 117v.-118

- zeznania świadka M. K., k. 103v.-104v.

- przesłuchanie w charakterze pozwanego R. Z., k. 118-118v.

Decyzją z dnia 10 września 2008r., znak – (...) /10 Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił powodowi wysokość świadczenia emerytalnego przyjmując do podstawy jej wyliczenia okres składkowy i nieskładkowy w wysokości 35 lat i 11 miesięcy.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 10.09.2008r., k. 94-95

Wysokość wynagrodzenia powoda w okresie od dnia 03 września 2008r. wynosiła 1.850 zł brutto. Wysokość wynagrodzenia powoda w okresie od dnia 01.12.2010r. wynosiła 925 zł brutto.

Dowód: - umowa o pracę z dn. 03.09.2008r., wypowiedzenie zmieniające w aktach osobowych powoda

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 11.100zł brutto, wraz z należnymi odsetkami ustawowymi, tytułem nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy wskazując, iż uzyskał staż pracy uprawniający do w/w nagrody w 2010r. Strona pozwana argumentowała, iż żądanie pozwu jest nieuzasadnione tak co do zasady jak i co do wysokości.

Poza sporem przy tym pozostawał między stronami postępowania zarówno fakt zatrudnienia powoda u strony pozwanej w okresie od dnia 24 kwietnia 1979r. do dnia 31 sierpnia 2008r. a następnie od dnia 03 września 2008r. do dnia 29 lutego 2012r. Nie stanowił także sporu okres zatrudnienia powoda: - od dnia 21 marca 1968 r. do dnia 01 czerwca 1968 r. w Fabryce (...) we W., - od dnia 24 sierpnia 1972r. do dnia 02 listopada 1974r. w (...) Przedsiębiorstwie (...), - od dnia 02 kwietnia 1977r. do dnia 08 maja 1978r. w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Rolniczych (...) Zakładzie (...), - od dnia 19 listopada 1976r. do dnia 01 kwietnia 1977r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...), - od dnia 05 listopada 1974r. do dnia 31 grudnia 1975r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...), - od dnia 01 stycznia 1976r. do dnia 17 listopada 1976r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...). Fakt zatrudnienia powoda we wskazanych okresach znajduje zresztą potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowy, w tym zwłaszcza w dokumentacji akt osobowych powoda a w szczególności w świadectwach pracy powoda, których to dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała.

Spór w sprawie dotyczył w szczególności tego czy do stażu pracy powoda winien być zaliczony okres zatrudnienia u prywatnych przedsiębiorców, tj. u C. Z., S. S. (2) i I. K. – jak twierdził powód, czy też nie - jak twierdziła strona pozwana oraz tego czy w okresie zatrudnienia u strony pozwanej powód uzyskał okres zatrudnienia uprawniający go do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy a w konsekwencji czy spełnił warunki konieczne do uzyskania prawa do nagrody jubileuszowej.

Uwzględniając powyższe podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż nagroda jubileuszowa jest świadczeniem fakultatywnym. Wobec zaś braku powszechnego wzorca jej regulacji, przepisy płacowe pracodawcy mogą kształtować do niej prawo w sposób samodzielny i swobodny a zatem mogą wyłączyć przy ustalaniu okresu zatrudnienia uprawniającego do nagrody niektóre okresy pozostawania w stosunku pracy z pracodawcą, u którego pracownik nabył do niej prawo, mogą też zezwalać na zaliczenie do zakładowego stażu pracy okresów zatrudnienia u innych

pracodawców, jak również okresów innych niż zatrudnienie. Nie budzi jednak wątpliwości, że ustalenie okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej z pominięciem niektórych okresów pozostawania w stosunku pracy lub z uwzględnieniem okresów innego zatrudnienia wymaga wyraźnej podstawy prawnej.

W stanie faktycznym sprawy prawo pracowników strony pozwanej, w tym powoda, do nagrody jubileuszowej ustanowione zostało w Zakładowym Układzie Zbiorowym Pracy.

Zgodnie z § 13 pkt 1 i 2 obowiązującego u strony pozwanej Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy (dalej: ZUZP), w brzmieniu nadanym porozumieniem zawartym w dniu 1 listopada 1990r., wpisanym do rejestru układów w dniu 29.09.1995r., pracownikom spółdzielni przysługuje prawo do nagrody jubileuszowej po 40 latach pracy w wysokości 600% podstawy wymiaru, którą stanowi wynagrodzenie obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy w dniu nabycia prawa do nagrody. Z brzmienia § 13 pkt 3 ZUZP wynika dalej, że obliczanie okresów pracy i innych okresów do zatrudnienia uzasadniającego nabycie prawa do nagrody jubileuszowej następuje na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów. Jednocześnie z treści przepisu § 13 pkt 4 ZUZP (wprowadzony protokołem dodatkowym Nr 1 z dnia 12 września 1995r.) wynika, że warunkiem uprawniającym do nabycia nagrody jubileuszowej jest przepracowanie w spółdzielni co najmniej 5 lat.

Odnosząc powołaną regulację do stanu faktycznego sprawy nie budzi wątpliwości, że powód spełnił przesłankę w postaci okresu zatrudnienia u pozwanej w wymiarze co najmniej 5 lat. Fakt ten zresztą strona pozwana przyznała w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty, a przyznanie to wobec okoliczności sprawy, w tym dokumentacji akt osobowych powoda, nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył dalej, iż z zapisów ZUZP nie wynika wprost jakie okresy podlegają zaliczeniu do stażu uprawniającego do nagrody jubileuszowej. § 13 pkt 3 ZUZP odsyła w zakresie „obliczania okresów pracy i innych okresów do zatrudnienia uzasadniającego nabycie prawa do nagrody jubileuszowej” do „ogólnie obowiązujących przepisów”.

Powołany przepis nie precyzuje wprawdzie co należy rozumieć pod pojęciem ogólnie obowiązujących przepisów jednak nie budzi wątpliwości Sądu, że odesłanie to zawiera odniesienie do treści, obowiązującego tak w dniu zawarcia porozumienia, tj. 01 listopada 1990r. jak i wpisania do rejestru układów ZUZP tj. w dniu 29.09.1995r., zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (Dz. U. Nr 44, poz. 358 ze zm.)

Stanowisko to znajduje zresztą potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998r. (I PKN 343/98, OSNP 2000/1/16), w którym wskazał, że „obowiązujące w zakładzie pracy porozumienie w sprawie wprowadzenia zakładowego systemu wynagrodzenia, określające warunki, od których zależy nabycie uprawnień do nagrody jubileuszowej może w zakresie w nim nie uregulowanym odesłać, zgodnie z art. 9 § 2 KP, do powszechnie obowiązujących przepisów. W takiej sytuacji mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania (M.P. Nr 44, poz. 358), w tym przepisy wyłączające możliwość zaliczenia okresu zatrudnienia u innego pracodawcy”.

Z brzmienia § 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. wynika, że do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się, bez względu na przerwy w zatrudnieniu:

- 1) okresy zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy,
- 2) okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy (ust. 1) i dalej, że do okresu pracy, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresów zatrudnienia zakończonych po wyzwoleniu rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy (ust. 2).

Zgodnie dalej z przepisem § 4 ust. 1 pkt 1 zarządzenia z dnia 23 grudnia 1989 r. do okresu pracy uprawniającego do nagrody wlicza się przypadające po II wojnie światowej okresy czynnej służby wojskowej (zawodowej, zasadniczej, nadterminowej, okresowej, pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, przeszkolenia wojskowego odbywanego w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów oraz ćwiczeń wojskowych, chyba że żołnierz został ukarany karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej lub utraty stopnia wojskowego albo został zwolniony z zawodowej służby wojskowej w razie prawomocnego skazania go na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych, w tym dokumentacji akt osobowych powoda oraz przesłuchania powoda wynika, że powód był zatrudniony u strony pozwanej w okresie od dnia 24 kwietnia 1979r. do dnia 31 sierpnia 2008r. a następnie od dnia 03 września 2008r. do dnia 29 lutego 2012r. Nadto był zatrudniony w okresie: - od dnia 21 marca 1968 r. do dnia 01 czerwca 1968 r. w Fabryce (...) we W., - od dnia 24 sierpnia 1972r. do dnia 02 listopada 1974r. w (...) Przedsiębiorstwie (...), - od dnia 02 kwietnia 1977r. do dnia 08 maja 1978r. w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Rolniczych (...) Zakładzie (...), - od dnia 19 listopada 1976r. do dnia 01 kwietnia 1977r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...), - od dnia 05 listopada 1974r. do dnia 31 grudnia 1975r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...), - od dnia 01 stycznia 1976r. do dnia 17 listopada 1976r. w Wojewódzkim Związku Gminnych Spółdzielni (...) Zakładzie (...). Żaden z w/w stosunków pracy nie wygasł przy tym na skutek porzucenia pracy i nie zakończył się rozwiązaniem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika. Okoliczność powyższa, jak zresztą zaznaczono powyżej, nie była sporna między stronami niniejszego postępowania.

Z zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, tj. kserokopii książeczki wojskowej powoda wynika dalej, że w okresie od dnia 18 sierpnia 1967r. do dnia 16 listopada 1967r. i następnie od dnia 21 czerwca 1968r. do dnia 16 listopada 1968r. powód pełnił zasadniczą służbę wojskową, którą zakończył w 1968r. co potwierdził w toku przesłuchania w niniejszej sprawie.

Łączny staż pracy w wymienionych okresach zatrudnienia oraz okres pełnienia przez powoda służby wojskowej, wyliczony zgodnie z treścią art. 111, 112 i 114 k.c., wynosił na dzień ustania zatrudnienia u strony pozwanej, tj. na dzień 29 lutego 2012r. - 39 lata, 4 miesiące i 26 dni.

Tym samym nie ulega, w ocenie Sądu wątpliwości, że w roku 2010r. powód nie nabył prawa do nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy. Nie nabył zresztą takiego uprawnienia także w dniu ustania zatrudnienia u strony pozwanej co miało miejsce w dniu 29 lutego 2012r.

Wprawdzie jak ustalono w toku niniejszego postępowania powód w okresie od dnia 20 czerwca 1969 r. do dnia 26 lipca 1969r. był zatrudniony w Fabryce (...)we W.jednak okres ten wobec treści § 13 pkt 3 ZUZP w związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. nie podlega wliczeniu do okresu uprawniającego powoda do nagrody jubileuszowej wobec faktu, iż stosunek pracy wygasł na skutek porzucenia pracy przez powoda. Okres ten nie był zresztą także uwzględniany przy naliczaniu powodowi poprzednich nagród jubileuszowych.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych wynika dalej, że powód był zatrudniony w okresie: - od dnia 01 listopada 1969r. do dnia 30 listopada 1969r. przez C. Z. prowadzącego działalność pod firmą Zakład (...) we W., - od dnia 01 czerwca 1970r. do dnia 30 listopada 1970r. przez S. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) w G. oraz od dnia 01 kwietnia 1971r. do dnia 15 grudnia 1971r. i od dnia 01 kwietnia 1972r. do dnia 13 sierpnia 1972r. przez I. K. prowadzącego działalność pod firmą Zakład (...) we W.. Powyższą okoliczność potwierdził w toku przesłuchania powód, którego to zeznaniom Sąd dał wiarę jako spójnym i wiarygodnym a przy tym znajdującym potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w tym zwłaszcza w piśmie Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych we W. z dnia 13 sierpnia 2012r. Wprawdzie, co do zasady, fakt zatrudnienia winien zostać potwierdzony dokumentem w postaci świadectwa pracy jednak nie ulega wątpliwości, iż pracownik, na którym ciąży obowiązek udowodnienia prawa do nagrody jubileuszowej może w braku świadectw pracy, zgodnie z przepisami prawa procesowego, stosować wszelkie środki dowodowe dla wykazania posiadania odpowiedniego stażu pracy.

Okres ten nie podlega jednak zaliczeniu do okresu uprawniającego do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż zgodnie z § 13 pkt 3 ZUZP w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

z dnia 23 grudnia 1989 r. zaliczeniu do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej podlegają okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy. Okresy pracy u C. Z., S. S. (1) i I. K. to niewątpliwie okresy pracy w prywatnych zakładach pracy, co do których jednak brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia (okoliczności tej powód nie wykazał), aby zostały one upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady pracy. Okoliczność ta ma o tyle istotne znaczenia, iż zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 2 lutego 1996 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 24, poz. 110) przepisy wydane na podstawie skreślonego tą ustawą art. 79 kp (a takim było zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r.) zachowują moc do czasu objęcia pracowników, których te przepisy dotyczą i w zakresie przedmiotu w nich unormowanego - postanowieniami układu zbiorowego pracy lub innymi przepisami prawa pracy. Zmiany w dotychczasowym sposobie ustalania okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej w pozwanej spółdzielni mogły nastąpić tylko poprzez wprowadzoną w określonym trybie zmianę układu zbiorowego pracy. Taka zaś sytuacja w niniejszej sprawie nie wystąpiła, z woli stron układowych utrzymano dotychczasowe zasady liczenia okresu warunkującego nabycie prawa do nagrody jubileuszowej. Tym samym pełne zastosowanie znajdował przepis § 2 zarządzenia z dnia 23 grudnia 1989 r. Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że nagroda jubileuszowa jest świadczeniem fakultatywnym i przepisy placowe mogą kształtować do niej prawo w sposób samodzielny i swobodny, mogą zatem przewidywać pominięcie przy ustalaniu prawa do gratyfikacji pewnych okresów pozostawania w zatrudnieniu. (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2002 r., I PKN 820/00, Pr.Pracy 2002/7-8/49). Jak przy tym podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanego wyroku brak podstaw do przyjęcia aby w rezultacie likwidacji w Kodeksie pracy podziału zakładów pracy na uspołecznione i nieuspołecznione nastąpiło uniezależnienie statusu prawnego i uprawnień stron stosunku pracy od uspołecznionego lub prywatnego charakteru pracodawcy.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że okresy pracy w prywatnych zakładach pracy nie mogły być uwzględniane w okresie uprawniającym powoda do nagrody jubileuszowej także z uwagi na treść § 13 pkt 3 ZUZP w związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. W niniejszej sprawie dla ustalenia uprawnień powoda do nagrody jubileuszowej koniecznym było nie tylko ustalenie stażu pracy powoda ale i sposobu rozwiązania poszczególnych stosunków pracy przypadających w okresie zatrudnienia wobec treści powołanego § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r., znajdującego pełne zastosowanie w niniejszej sprawie.

Powód, jak wykazało postępowanie dowodowe, nie przedłożył pracodawcy świadectw pracy potwierdzających zatrudnienie u prywatnych przedsiębiorców, gdyż nie posiadał świadectw potwierdzających zatrudnienie w w/w okresach pracy w związku z czym niemożliwe było ustalenie sposobu rozwiązania umów o pracę na podstawie dokumentów.

W toku postępowania, na podstawie dowodu z przesłuchania powoda ustalono jednak, że powód nie rozwiązywał umów o pracę zawartych z C. Z., S. S. (2) i I. K. w formie pisemnej, nie składał oświadczeń o rozwiązaniu tych umów (ich wypowiedzeniu) jak również nie otrzymał oświadczeń pracodawców o ich rozwiązaniu i nie nastąpiło rozwiązanie umów na zasadzie porozumienia stron. Jak podał powód „Ja po prostu nie stawiałem się do pracy u tych panów. Tak zakończyłem pracę któregoś dnia”. Powyższą sytuację należy zatem, w ocenie Sądu, traktować jako porzucenie pracy skoro jej rozwiązanie nie nastąpiło w żadnym z przewidzianych trybów rozwiązywania umów o pracę.

Uwzględniając powyższe okoliczności oraz regulacje brak było, w ocenie Sądu podstaw, do zaliczenia powodowi do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej zarówno okresu zatrudnienia od dnia 20 czerwca 1969 r. do dnia 26 lipca 1969r. w Fabryce (...)we W.(wobec § 13 pkt 3 ZUZP w związku z § 2 ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r.) jak również okresu pracy od dnia 01 listopada 1969r. do dnia 30 listopada 1969r. u C. Z.prowadzącego działalność pod firmą Zakład (...)we W., okresu pracy od dnia 01 czerwca 1970r. do dnia 30 listopada 1970r. u S. S. (1)prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...)w G.oraz okresu pracy od dnia 01 kwietnia 1971r. do dnia 15 grudnia 1971r. i od dnia 01 kwietnia 1972r. do dnia 13 sierpnia 1972r. u I. K.prowadzącego działalność pod firmą Zakład (...)we W.(wobec § 13 pkt 3 ZUZP w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 zarządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r.)

W tym zakresie, bez znaczenia pozostaje, okoliczność iż poprzednio tj. przy wypłacie nagrody za 30 i 35 lat pracy powodowi zaliczono okresy zatrudnienia w prywatnych zakładach pracy skoro wypłata ta nie uwzględniała powołanych regulacji a przy tym – jak wykazało postępowanie dowodowe – nastąpiła na skutek nieścisłości pomiędzy zapisami

w informatycznych w systemie kadrowym a dokumentacją akt osobowych powoda a zatem na skutek błędu pracodawcy, któremu nie można odmówić prawa do jego eliminacji w przypadku późniejszego wykrycia.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie II wyroku, Sąd oparł na treści przepisu art. 102 k.p.c. który w stanie faktycznym sprawy znajduje pełne uzasadnienie. Sąd zważył w tym zakresie, iż inicjując postępowanie sądowe powód dochodził roszczeń

z zakresu prawa pracy, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968/11/185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92) pozostając w przekonaniu o zasadności swego żądania. Nie można przy tym uznać, w ocenie Sądu, iż powód, dążąc do wyjaśnienia swoich żywotnych interesów w postępowaniu sądowym, wytoczył powództwo niezasadnie czy też zbyt pochopnie skoro był przekonany o słuszności swojego powództwa a przy tym działał

w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika procesowego. Pracownik nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455).

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - powodowi;
 - pełnomocnikowi strony pozwanej – r.pr. M. K. (3)
3. kal. 14 dni.
4. kopertę znajdującą się luzem w aktach sprawy proszę dołączyć do karty 95 w aktach sprawy

W., dnia 06.03.2013r.